

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE REBUIG A LA SUPRESSIÓ DELS JUTJATS DE VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

El passat 6 de gener, la violència masclista va segar la vida d'una dona de la nostra ciutat i de la seva filla petita, de només tres anys. La Mònica i la seva filla són les primeres víctimes oficials d'aquesta xacra al 2020. Les primeres després d'un any, el 2019, que es va tancar amb 55 dones assassinades, quan aquesta epidèmia brutal va acabar injustament amb 55 projectes de vida. Des de que es comptabilitzen els casos, el 2003, han assassinat 1.035 dones, segons les dades oficials del Ministerio de Interior. El cas de la filla de la Mònica tampoc no ha estat aïllat. Els infants es fan servir com a arma llancívola contra les seves mares per infligir-les dolor. Al 2019, tres menors van ser assassinats per les parelles o ex parelles de les seves mares. 34 en total des de que es van començar a comptabilitzar els casos al 2013.

Les dades són esfereïdores, però les víctimes de violència no són xifres, ni estadístiques, ni notícies televisives amb data de caducitat. Aquesta conclusió es fa més evident encara quan els assassinats ens toquen de prop, com ja va esdevenir amb la Flori, mare d'una nena de 4 anys i morta per la seva parella al setembre de 2016 a Esplugues.

A Esplugues, la Mònica era l'ex companya d'escola, la veïna i l'amiga. Al seu entorn encara més proper, la filla, la germana i, també, la mare d'una nena petita. Els assassins masclistes arrebataven vides i destrossaven famílies.

La Llei orgànica 1/04 de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere va habilitar jutjats de Violència de Gènere (VIDO) a cada jutjat, per tal de facilitar la proximitat en el procés de denúncia i guanyar en especialització i sensibilitat.

Paradoxalment, la Sala de Gobierno del TSJC apunta ara en direcció contrària i ha desenterrat una proposta del 2016 per crear jutjats VIDO d'àmbit comarcal, fent desaparèixer aquesta competència a escala local en determinats casos. L'excusa és l'escassa càrrega de treball d'alguns d'aquests jutjats, tot i que previsiblement comportaria la sobrecàrrega d'altres. La distància, a més, podria fer augmentar la impunitat dels delictes i la seva escalada en nivell de gravetat, comptant que moltes dones acostumen a no denunciar o a retirar les denúncies.

Entre els municipis afectats estan Esplugues de Llobregat, que segons la proposta seria substituït pel jutjat de Sant Feliu de Llobregat, però també El Prat de Llobregat, on irònicament i tristament va tenir lloc l'últim assassinat masclista del 2019. Els altres són Martorell, Santa Coloma de Gramenet, Mollet del Vallès, Sant Boi de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Cerdanyola del Vallès i Rubí.

Davant d'una situació com l'actual, els jutjats de Violència de Gènere no poden desaparèixer de la proximitat de les dones que més ho necessiten i menys, en un territori que té el trist rècord ràtios baixes d'ordres d'allunyament. El nou model no té en compte conseqüències negatives per aquelles dones en situació de vulnerabilitat i que en molts casos decideixen retirar la denúncia per la por i el terror al qual es veuen sotmeses diàriament pel seus agressors.

La redistribució del sistema de justícia no pot anar en detriment de l'atenció de proximitat a les víctimes de violència masclista i cal establir mesures que apostin perquè els òrgans judicials especialitzats en violència de gènere siguin al territori.

Per tot això, tots els grups municipals prenen els següents acords:

1r. Sol·licitar al Govern Espanyol i a la Generalitat de Catalunya, que no procedeixi a la suspensió i el trasllat del jutjat de VIDO d'Esplugues de Llobregat al partit judicial de Sant Feliu de Llobregat, tal com es proposa al document de *"Comarcalització dels Jutjats de Violència sobre la Dona"* del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

2n. Demanar a les mateixes institucions que afavoreixi i augmenti els recursos i mitjans per facilitar l'accés de les víctimes de la violència masclista a l'empara judicial, tenint en compte que aquest extrem també passa per aproximar els òrgans judicials a les víctimes.

3r. Adherir-nos al Manifest de l'associació Dones Juristes contra la Supressió de Determinats Jutjats de Violència sobre la Dona de Catalunya.

4t. Refermar el nostre compromís per atendre i reparar les víctimes de violència masclista, així com garantir les eines i recursos perquè rebin l'atenció necessària, amb el màxim acompanyament i suport psicològic possible.

5è. Traslladar aquests acords al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, a la Delegació del Govern de l'Estat a Catalunya, al Govern de l'Estat Espanyol, al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, a l'Institut Català de les Dones, al Consell Comarcal del Baix Llobregat, a l'associació Dones Juristes, al Consell de Dones del Baix Llobregat, i al Consell Municipal de les Dones d'Esplugues de Llobregat.

ANNEX:

Al 2006, l'Assemblea General de les Nacions Unides va reconèixer la violència masclista com una de les violacions dels drets humans més sistemàtica i generalitzada al món. És una forma de violència "que té les seves arrels en les estructures socials, construïdes sobre la base de gènere i no ens accions individuals o accions a l'atzar; transcendeix l'edat, els límits socioeconòmics, educatius i geogràfics; afecta totes les societats, i és un obstacle important per eliminar globalment la desigualtat de gènere i la discriminació".

En l'actualitat comptem amb un marc legal de referència tant a l'Estat com a Catalunya, que és la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, en el seu capítol IV preveu les mesures judicials de protecció i seguretat de les víctimes.

Així com la Llei Catalana 5/2008 del 24 d'abril, del Dret de les dones a erradicar la violència masclista, on es fa esment del dret de les dones a la prevenció, l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació integral. I, específicament, en el Capítol 1. Article 30 s'assenyala que *"les dones que es troben en risc o en situació de violència masclista tenen dret a rebre de forma immediata, de les administracions públiques de Catalunya, una protecció integral, real i efectiva"*.

I per últim, el Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, el qual introdueix modificacions legislatives en la Llei Orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, així com en la Llei de bases del Règim Local i en el Codi Civil, principalment.